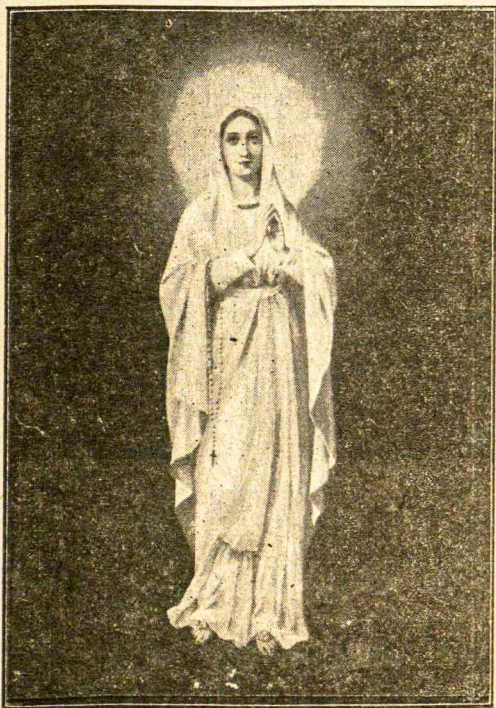

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Švč. Panos Marijos Nekaltas Prasidėjimas

Dievas yra pasaulio valdytojas, dangaus ir žemės sutvėrėjas. Niekas neprasi-dėjo bė Jo ir niekas negali tesėti be Jo ga-lingo palaikymo. Jis mums kalba per bili-jonus daiktų, kurie gyvenime mus apsiau-

žia ir visur apreiškia Jo visagalybę, Jo iš-mintį ir Jo gerumą. Dievas leidžia saulei gausiai šviesti ant šios žemės, ir savo šil-tais spinduliais ją šildyti ir atgaivinti kiek-vieną jos augalų. Jis duoda mėnuliui švel-nią šviesą, kad apšviestų nakties tamsumą. Jis siunčia skaiščius pasveikinimus nuo mir-gančių žvaigždžių. Jis parūpina maisto Sa-vo nesuskaitomiems sutvėrimams. "Dangus apsakinėja Dievo galybę ir tvirtumą skelbia Jo rankų darbus." (Ps. XVIII, 2). "Vieš-patie, mūsų Viešpatie, kaip stebūklingas Ta-vo vardas visoje žemėje! Nes Tavo galybė iškilusi aukščiau dangaus." (Ps. VIII, 2). Tie kurie turi protą mąstymui, daugiau nie-ko neprivalo daryti, kaip tik gėrėtis Dievo darbais.

Didžiausi Dievo darbai, tai yra ant-gamtiniai dalykai. Jie viršija visus regia-mojo pasaulio daiktus. Šių antgamtinių Die-vo malonių yra viena, kuri mus prie savęs traukia, tai yra Marijos Nekaltas Prasidė-jimas.

Dievas sutvėrė angelus malonės stovy-je, žinodamas, kad kai kurie paniekins ir nepriderančiai panaudos tą malonę, ir dar sukels maištą prieš Jį.

Jis suteikė tą pačią pašvenčiamąją ma-lonę mūsų pirmiesiems tėvams, žinodamas,

kad jie jos neteks per nuodėmingą nepaklusnumą.

Ką Dievas davė angelams ir mūsų pirmiesiems tėvams, Jis davė ir Marijai. Nuo amžių Jis nutarė papuošti Švenčiausiąją Paną Mariją su nepalygintu pašvenčiamosios malonės skaistumu, žinodamas, kad Marija visuomet tą malonę užlaikys ir nuolatos ją tobulins. Žmogiškai kalbant, buvo didelis Dievui džiaugsmas suteikti Jos nekaltai sielai, tris dieviškasias dorybes, būtent, tikėjimą, viltį ir meilę ir paskirti arkangelą būti Jos dangiškuoju globėju — angelu sargu. Dievas Jos sielą gausiai papuošė dangiškojo mokslo šviesa. Bažnyčia Jai paskiria žodžius "Išminties Soste:" "Aš priklausiau Viešpačiui Jo kelių pradžioje, pirmiau negu Jis sutvėrė kokį daiktą nuo pradžios. Aš buvau nuo amžių pastatyta, ir nuo senovės pirm žemės esu sutverta." (Prov. VIII, 22, 23). Nuo amžių Dievas nutarė sutverti Mariją kaip nuolatinio džiaugsmo kūrinį, tinkamą dieviškai motinystei. Ji turėjo visuomet pasilikti be mažiausios sutepties, ir niekuomet nebūti po sėtono valdžia. Iš tikrųjų Jai reikėjo sutrinti žalčiui galvą.

Švč. Panelės Nekaltas Prasidėjimas nepaėina iš Jos gimdytojų Jokimo ir Onos dorą gyvenimo; nė jis buvo atlyginimas už Jos pačios šventumą, kadangi jis Jai duotas pačioje Jos prasidėjimo valandoje; pirmiau negu Ji galėjo sau ką nors užsipelnyti. Jos Nekalto Prasidėjimo priežastis yra tik Dievuje. "Aukščiausiasis pašventė savo paties namus." (Ps. XLV, 5).

Dievas pasigailėjo silpnos ir suvargusios žmonijos. Jis nusprendė ją atpirkti brangia kaina. Tai įvykinti, reikėjo, kad Švč. Trejybės antrasis Asmuo turi priimti žmogišką prigimtį, o priimti žmogišką prigimtį, savaime aišku, kad reikia turėti žmogišką sielą ir žmogišką kūną. Jis turėjo gimti iš Mergelės. Dėl žodžio Tapusio Kūnu, Dievas priėmė tinkamą gyvenimo vietą Švenčiausiosios Panos Marijos asmenyje. "Išmintis pasistatė sau namus." (Prov. IX, 1). Švenčiausioji Pana Mariją apturėjo tokią nepaprastą malonę ir privilegiją

būti pradėta be pirmosios nuodėmės sutepimo. Ji yra Dievo tobuliausias sutvėrimas. Joje mes gerbiame Dievo visagalybę, išmintį ir gerumą. Jos Nekaltas Prasidėjimas yra palaiminimas ir stebūklas žmonijos apginime. Tai yra Dievo neįkainojamas meilės ženklas. Mes stebiamės gražaus namo statybą ir giriname architekto sumanumą bei išmintį. Didesnis mus ima nusistebėjimas, kai mes savo mintimis pažvelgiame į Švč. Panelės Marijos Nekaltą Prasidėjimą ir atiduodame visą garbę Dievui ir dėkojame Jam už taip didelę malonę Marijai suteiktą ir per Ją mums. Mes skaitome Jozuės knygoje, kad penki karaliai sujungė savo kariuomenes ir kariavo prieš Jozuę. Jozuė šaukėsi Dievo pagalbos. Jis stovėdamas tarp savo kariuomenių, pakėlė ranką į dangų ir įsakė saulei ir mėnuliui nenusileisti, kol nugalės priešus. Ir saulė ir mėnuo sustojo, kol žydai pergalėjo priešus. (Jozue X, 12, 13). Kaip Dievas, galybių Viešpats, maldaujant Jozuei prailgino paprastą dienos bėgį, taip Jis Mariją išliuosavo nuo sutepimo pirmą pradžios nuodėmės sutepimo.

Stebėtinas nuotikis buvo, kai Izraelitai, stebūklingai perėjo per Jordano užtvengtą upę. Daugiau stebėtinas yra Marijos prasidėjimas nepalytėtas gimtosios nuodėmės vilnimis. Tame pačiame akymirksnyje, kaip tik Jokimas ir Ona tapo Jos palaiminti gimdytojai, gimtosios nuodėmės srovės sustojo. Niekuomet pirmiau arba po to laiko jokia kita žmogiška esybė nebuvo laisva nuo gimtosios nuodėmės. Ji yra tik vienintelis išėmimas.

Jos Nekaltas Prasidėjimas yra paslaptingas dieviškosios meilės viliojanti grožybė, ir amžinas žmogiškos prigimties džiaugsmas. Jos Nekaltas Prasidėjimas pripildo aukštybes gilų Dievo besigerėjimu, o žemę didžiausiu pasitikėjimu tėviškame Dievo rūpestingume.

Atsižvelgiant į kiekvieną kitą žmogišką esybę, mes sakome Dievui: "Padarėi jį mažą kaip mažesnę už angelus" (Ps. VIII, 6). Tačiau, Mariją mes išpažįstame: "Tu, o Dieve, pastatei Švenčiausiąją Panelę Mariją aukščiau už arkangelus ir dangiškus ko-

rus;” “Tu pastatei Ją dangaus ir žemės Karaliene.” Kaip stebėtinas, o Dieve, Tavo vardas žemėje, iš prižadėties Švenčiausios Panos Marijos Nekalto Prasižadėjimo. Dangus ir žemė linkminasi Tavo visų tobuliausiam sutvėrimui, mūsų pačių meiliausios Motinos Nekaltame Prasižadėjime. Garbė ir šlovė Dievui, ir palaiminimas Jojo meiliausiajam sutvėrimui, visuomet Panai Švenčiausiajai Marijai.

V. P. Gražulis, M.I.C.

Didvyriškas Aktas

Teko man neseniai skaityti sekančius žodžius, kurie vaizdžiai nupiešdami didvyrišką aktą, padarė man didelį įspūdį. Daug kartų jie man ateina į mintį, užtat noriu ir kitiems juos papasakoti.

“Senelė guli ant mirties patalo, baigdama gyvenimą, kuri atsižymėjo pilnu sąvės išsižadėjimu ir pasiaukojimu.”

“Aš truputį bijau mirti,” ji sako savo nustebusiai dukteriai, vienuoliai. “Nes,” ji sakė tęsdama kalbą, “aš turėsiu ilgą laiką skaistyklėje kentėti.”

Duktė meiliai šyptelėjo prisimindama tą pasiaukojimo ir dievotumo pilną gyvenimą, kuris taip gražiai dabar geso.

“O, nesišypsok, tai tikra tiesa,” motina kalbėjo. “Matai, kaip aš buvau dar jauna mergaitė, aš paaukojau viską, ką tik gero darysiu arba kentėsiu, jaunų kunigų intencijai. Taip pat prašiau, kad visos Mišios, kurios bus aukojamos už mane ir visos maldos neitų mano naudai, bet už visus šio pasaulio jaunus kunigus.”

“Matai, man visuomet atrodė, kad jiems reikia tiek daug pagalbos, tiek daug malonės ir drąsos, tat aš norėjau duoti jiems tos pagalbos, kiek tik galėjau.”

“Taip, reikės man gal ilgai kentėti skaistyklėje, bet tai malonus kentėjimas, jei aš savo maldomis padėsiu tiems kunigams būti geresniais ir pamaldesniais Dievo tarnais.”

Skaitydamas tą straipsnį aš prisimenu visus šių laikų įvykius Ispanijoje. Kiek dabar ten išžudytų katalikų vienuolių ir kunigų. Kiek daug galėjo būti jie pastiprinti tos senelės maldomis toje paskutinėje valandoje. Labai galimas daiktas, kad tos

senelės maldos davė jiems drąsos ramiai žiūrėti į žiaurios kankytojus, kada jiems gyvastį plėšė. Taip, tokios maldos padeda kunigams būti tokiais didvyriais kaip Teofanas Venardas.

Bet ką apie tą sielą, kuri išsižadėjo pagalbos ir visas maldas ir Mišias aukojo kitų intencijai? Ar Dievas duos tokiai sielai, kuri šitokią didvyrišką aktą iš Jo meilės padarė, ilgai kentėti skaistyklėje? Galėjau aš tik šitaip spręsti į tokius klausimus: Dievas, kuris yra visųgeriausias, teisingiausias ir Galingiausias neduos tai sielai ilgai kentėti. Mes čia žemėje duodame pagarbą ir miesto raktus tiems, kurie kokį nors didvyrišką darbą atlieka, kad ir kartais nieko naudingo iš to darbo neišeina. Kaip tai galime abejoti, kad Dievas neduos laisvę ir dangaus raktus sielai, kuri taip pasiaukuoja iš meilės dėl Jo ir Jo tarnų. Negali žmogus būti teisingesnis už Dievą, todėl galime tikėtis tokiai sielai dangiško atlyginimo.

Bro. Aukštakalmis, M.I.C.

DIDŽIOJO JUBILIEJAUS MISIJOS

Scranton, Pa. — Šv. Juozapo lietuvių parapijos bažnyčioje įvyksta Didžiojo Jubiliejaus Kristaus kančios devyniolikos šimtų metų sukakties Misijos, nuo gruodžio 10 d. iki 23 d.

Misijas duos Tėvai Marijonai — d. g. Tėvas J. J. Jakaitis ir Tėvas A. J. Andriušis.

Misijų pirmoji savaitė, nuo gruodžio 10 — 17 d., skiriama merginoms ir moterims, o antroji savaitė, nuo 18 — 23 d., skiriama vaikams ir vyrams.

Pamokslai bus sakomi rytais 9 val., o vakarais 7:30 val.

Broliai ir Seserys Kristuje, ateikite į Misijas ir pasinaudokite Dievo malonėmis, gausiai teikiamomis šiais Šventojo Jubiliejaus Metais. Paklauskite Paties Kristaus balso, šaukiančio Šventojo Tėvo Pijaus XI, jūsų Vyskupo ir jūsų klebono nuoširdžiais raginimais ir kvietimais jus dalyvauti Misijose. Skubėkite prie savo Viešpaties, kuomet Jis atidaro savo malonių izdo turtus ir visu gausumu jas dalina tiems, kurie Jo maldauja.

II. ADVENTO SEKMADIENIS.

Evangelija

Mato 11, 2-10.

NUO metu Jonas, kalėjime išgir-
dęs apie Kristaus darbus, siuntė
du savo mokytiniu ir jam sakydi-
no: Tu esi tasai, kurs turi ateiti,
ar mes kito laukiame? Jėzus at-
sakydamas, jiems tarė: Eikite ir
papasakokite Jonui, ką esate girdėję ir ma-
tę. Aklieji regi, raišieji vaikščioja, raup-
suotieji pagydomi, kurtiniai girdi, mirusie-
ji keliasi, beturčiams skelbiama evangelija.
Ir palaimintas, kurs manimi nepasipiktins.
Jiems gi nueinant, Jėzus ėmė kalbėti mi-
nioms apie Joną: Ko išėjote į tyrus pama-
tyti? ar vėjo supamos nendrės? Bet ko gi
išėjote pamatyti? ar švelniais rūbais vil-
kinčio žmogaus? Štai tie, kurie švelnius
rūbus dėvi, yra karalių namuose. Bet ko
gi išėjote pamatyti? ar pranašo? Taip, sa-
kau jums, ir daugiau kaip pranašo. Nes
jis yra tasai, apie kurį parašyta: Štai, aš
siunčiu tavo akyvaizdoje savo angelą, kur-
sai ties tavim taisyss tavo kelią.

* * *

Lekcija

Rom. 15, 4-13.

BROLIAI: Visa, kas tik yra para-
šyta, parašyta mums, pamokinti,
kad mes kantrumu ir Rašto pa-
guoda turėtumėm vilties. Kantry-
bės gi ir paguodos Dievas teduo-
die jums turėti visokius jausmus
kits į kitą, sekant Jėzum Kristum, kad
vienširdžiai viena burna garbintumėte Die-
vą, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą.
Todėl priimkite vieni kitus, kaip ir Kristus
jus priėmė Dievo garbei. Nes aš sakau,
jog Jėzus Kristus pasidarė avipjaustymo
tarnas del Dievo tiesos, kad būtų patvir-
tinti žadėjimai tėvams, ir kad pagonys gar-
bintų Dievą del gailestingumo, kaip para-
šyta: Todėl aš išpažinšiu tave, Viešpatie,

tarp pagonių ir giedosiu tavo vardui. Vėl
Raštas sako: Linksminkitės, pagonys, draug
su jo tauta! Ir vėl: Girkite, visi pagonys,
Viešpatį ir garbinkite jį, visos tautos! Vėl
Izaijas sako: Ateis Jėsės šaknis, tas kurs
kelsis viešpatauti pagonims; jame pagonys
turės vilties. Vilties Dievas tepripildai jus
visokio džiaugsmo ir ramybės tikėjime, kad
šventosios Dvasios galybe jūs gausiai turė-
tumėte vilties.

* * *

Pasaulio Atpirkėjas Ir Šv. Jonas

Pagal šios dienos Evangelijos praneši-
mą, Šv. Jonas Krikštytojas buvo įkalintas
kalėjime, už tai, kad drįso pasakyti nedo-
rėliui Erodiui: "Tau nevalia turėti tavo
brolio pačios." — Mat. 14, 4. Erodas įpy-
ko, suėmė Joną ir įmetė į kalėjimą. Šv. Jo-
nas tiesą, tiesiai į akis pasakė, užsitraukė
Erodo neapykantą, persekiojimą ir netei-
singumą. Šv. Jonas būdamas kalėjime ir
laukdamas diena po dienos kankinio mir-
ties, stropiai rūpinosi savo mokytinių išga-
nymu. Todėl jis pasiuntė iš savo mokyti-
nių du pas Jėzų ir tarė Jam: "Tu esi ta-
sai, kurs turi ateiti, ar mes kito laukiame?"
Šv. Jonas neabejojo Kristaus dievybe, nė
Jo aukštybe kaipo Mesijo, bet jis norėjo,
kad jo mokytiniai įsitikintų Jo pasiuntiny-
be. Todėl jis siuntė juos pas Išganytoją,
ne dėl savęs, bet dėl jų, kad Kristus pamo-
kytų juos ir sustiprintų tikėjime.

*I. Kristaus atsakymas Jono mokyti-
niams kas link savęs: "Eikite ir papasako-
kite Jonui, ką esate girdėję ir matę." Kris-
tus tiesioginiai nepasako Jono Mokyti-
niams, kad aš esu pasaulio Atpirkėjas, bet
netiesioginiai, nurodydamas savo nepapras-
tus, stebūklingus veikalus: "Akliedži regi,
raišieji vaikščioja, raupsuotieji pagydomi,
kurtiniai girdi, mirusieji keliasi, betur-
čams skelbiama Evangelija." Kristus nuro-
dė Izaijo pranašo pranašystę, kurs skelbė:*

“Pats Dievas ateis ir išgelbės jus. Tuomet atsivers aklųjų akys ir kurtinių ausys bus atkimštos. Tuomet raišas šokinės kaip briedis, ir nebylių liežuvis bus palaidas.” — Iz. 35, 4-6. Jėzus kreipiasi į šią pranašystę ir tuomi įrodo, kad Jis tikrai yra Dievas, pasaulio Atpirkėjas, pranašo pranašautas. Jis tartum, sako: “Aš darau tuos pačius stebūklus, kuriuos, pagal pranašo Izaijo, Pats Dievas atėjęs darys, todėl aš tikrai esu Dievo Sūnus ir pasaulio Atpirkėjas. Šie stebūklai patys savyje neužginčijamai Kristaus dievytės įrodymas; per juos Dievas Tėvas paliudijo, kad Kristus kalba tiesą, kuomet Jis pareiškė, kad Jis yra dangiškojo Tėvo Sūnus ir pasaulio Atpirkėjas.

II. Kristaus atakymas Jono mokytiems kas link Jono: “Ko išėjote į tyrus pamatyti? ar vėjo supamos nendrės? Šiuose žodžiuose Jėzus pagerbė Jono tvirtybę. Jis tarnavo Dievui visą savo gyvenimą su lygia ištikimybe, skelbė Dievo žodį visiems vienodai neatsižvelgdamas į asmenis, turtuoliams ir neturtėliams, didikams praščiokėliams, atvirai, be baimės sakydino Erodiui karaliui: “Tau nevalia,” ir galutinai už tiesą ir teisingumą mirė kankinio mirtimi.

Bet ko gi išėjote pamatyti? ar švelniais rūbais vilkinčio žmogaus? Štai tie, kurie švelnius rūbus dėvi, yra karalių namuose. Kristus čia giria šv. Jono atgailos gyvenimą. Šv. Jonas buvo angelas žmogaus kūne; ir jis gyveno kaipo didžiausis atgailotojas. Jo gyvenamoji vieta nuo jo kūdikystės buvo tyrai, jo apsiliktuvus susidėjo iš šiurkščios medžiagos, kupranugario plaukų, su šikšnos diržu apsijuosęs, jo mais tas buvo žiogai ir laukinių bičių medus, ir jo šauksmas: “Darykite atgailą, nes Dievo karalystė yra arti.” Kaip stebina mus šv. Jono šiurkštus gyvenimas, kurs niekuomet nepapildė nuodėmės! O mes, kurie nuo savo kūdikystės iki šiai dienai esame taip dažnai ir sunkiai įžaidę Dievą, šalinamės prismarinimu, esame labai tingūs Dievo tarnyboje ir skundžiamės kiekvienu nepavykimu!

“Bet ko gi išėjote pamatyti? ar pranašo? Taip, sakau jums, ir daugiau kaip pranašo. Nes jis yra tasai, apie kurį pa-

rašyta: “Štai, aš siunčiu tavo akyvaizdoje savo angelą, kursai ties tavim taisys tavo kelią.” Išganytojas šiuose žodžiuose giria šv. Jono asmenybės ir pareigos išaukštiniimą. Šv. Jonas buvo daugiau negu pranašas, nes Senojo Įstatymo pranašiai regėjo Kristų tik dvasioje ir skelbė Jį, o šv. Jonas betarpiai ruošė kelią Išganytojui jau atvykusiam į šį pasaulį, Jį nurodė žmonėms kaipo Atpirkėją ir Jį krikštijo. Šv. Jono Krikštytojo didybė pasireiškia ir tame, kad Seno Įstatymo pranašiai pranašavo jo atėjimą ir skelbė jį kaipo Viešpaties pirmataką. Šv. Jonas vadinamas angelu, ne prigimtimi jis angelas, bet jis visą savo gyvenimą išgyveno nesuteptas ir šventas, kaip angelas, ir ypač kaip angelas, jis buvo siūstas patarnauti tiems, kurie privalėjo gauti išganyto pavidėjimą.

Įsidėkime širdyje šiuos pamokinius, kuriuos šios dienos Evangelija paduoda, ir juos užlaikykime. Kaip Išganytojo, lai ir mūsų darbai duoda liudijimą, kad mes esame toki, koki ištikrųjų privalome būti, geri krikščionys. Imkime šv. Joną pavyzdžiu, ir darbščiai ir uoliai lavinkimės tose dorybėse, kurias Kristus gyrė jame, jo tvirtybėje, jo aštrų atgailos gyvenimą, ir jo uolumą sielų išganymui, kad su juomi, mes taip pat, pelnytume Išganytojo pagyrimą.

IDOMŪS JUDAMIEJI PAVEIKSLAI!

Pamatysite

ŠVENČ. PANELĖS APSIREIŠKIMO VIETĄ -- LIURDĄ

Atėję į šiuos paveikslus pamatysite tą garsųjį visame pasaulyje Prancūzijos miestą LIURDĄ, kur 1858 metais švenč. Panelė apsireiškė šv. Bernadetai. Tenai suvažiuoja iš viso pasaulio liginiai nepagydomomis lligomis sergantieji, kad gauti stebūklingą per švenč. Panelės užtarymą išgydymą.

Be to dar pamatysite:

- 1) Istoriskus paveikslus iš Lietuvos,
 - 2) Dariaus ir Girėno išskridimo ir žuvimo vietą — Soldino mišką.
 - 3) Pasaulinę Parodą (Worlds Fair), Chicagoje,
 - 4) Komediją, kur dalyvauja Charlie Chaplin.
- Paveikslus rodys A. PELDŽIUS, sekanciose vietose: Nedėlioje, gruodžio 2 d., par. salėje, Mahanoy City, Pa.

Ketverge, gruodžio 6 d., par. salėje, Mt. Carmel, Pa.
Nedėlioje, gruodžio 9 d., par. salėje, Girardville, Pa.
Subatoje, gruodžio 15 d. Kun. Ežerskio par. salėje, Wilkes-Barre, Pa.

Nedėlioje, gruodžio 16 d., par. salėje, Gingston, Pa.
Įžanga 25c. Vaikams 10c. Visur Pradžia 7:00 val. vak.

Užsisakant šiuos judamuosius paveikslus reikia adresuoti: A. Peldžius, 7035 S. Fairfield Ave. Chicago, Ill.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

ŠV. KRIKŠTO SAKRAMENTAS

(Pabaiga)

Skaitlingos dvasiškos palaimos eina iš Šv. Krikšto Sakramento. Kaip vanduo nuplauna ir tyrina mūsų kūną, taip pat Šv. Krikšto vanduo nuplauna ir tyrina svarbesnį kūno dalį, būtent, žmogaus sielą. Dėl pirmųjų mūsų tėvų nusikaltimo, siela kiekvieno ateinančio į šį pasaulį yra sutepta pirmpradė nuodėme. Tokiems dangaus vartai uždaryti ir yra šetono nelaisvėje. Šv. Krikšto Sakramentas žmogų išgelbsti iš to visa. Ir pirmpradę nuodėmę nuplauna, nuima, visai panaikina. Vartodami vandenį dėl savo kūno, mes nuplauname visą suteptimą ir netyrumą. Kūnas pasilieka tyras. O Šv. Krikšto vanduo dvasine prasme imant, panašiai padaro žmogaus sielai. Kai suaugęs žmogus priima Šv. Krikšto Sakramentą, tai nuplaunama ne vien pirmpradė nuodėmė, bet nuimama ir kiekviena aktuališka nuodėmė, kurią žmogus papildė. Taip pat panaikinama ir kiekviena bausmė, einanti iš nuodėmės. Kitais žodžiais, tuojau po Šv. Krikšto Sakramento priėmimo, žmogaus siela yra skaisti, be jokio suteptimo taško. Kai nuodėmė nuimta, malonė įžengia į sielą ir žmogų suartina su Dievu. Ta pati malonė žmogų daro Dievo vaiku ir Dangaus paveldėtoju. Ta malonė, kadangi žmogų pašvenčia, yra vadinama pašvenčiamoji malonė.

Per Šv. Krikšto vandenį žmogus naujai atgimsta. Išoriniai žmogus turi tą patį atvaizdą, tačiau, jo siela nėra ta pati, kaip buvo pirma, nes per Šv. Krikšto Sakramentą žmogus iš naujo atgimsta dvasiškai. Žymė yra atspausdinta ant pakrikštyto žmogaus ir ji liekasi nenuimama, neišdildoma. Tai yra Šv. Krikšto Sakramento neišdildomas charakteris. Žmogus yra įžymėtas būti krikščioniui, kurs prižadėjo sekti Kristaus pėdomis. Tas charakteris niekada negali būti nuimtas, dėl to niekas to sakramento negali antrą kartą priimti.

Kada asmuo turi būti pakrikštytas?

Tą atsakymą, be abejonės, žino kiekvienas. Nes patys gerai žinome Šv. Krikšto

Sakramento didelį ir būtiną reikalingumą. Taip pat žinome, kad nė vienas suteptas ir netyras negali įeiti į dangaus karalystę. Taigi, kiekvienas nekrikštytas negali po mirties regėti Dievą. Tat, yra labai didelė tėvų pareiga žiūrėti, kad jų naujagimiai būtų pakrikštyti. Jei pasitaiko, kad kūdikis yra per silpnas ir randasi mirties pavojuje, tada nieko nelaukiant, pakrikštyti iš vandens, ir panaudoti visas galimas priemones, kad kunigas papildytų liturgiškų reikalavimų apeigas. Visada reikalinga prižiūrėti ir sergėti, kad kūdikis, jei mirštantis, idant laiku būtų pakrikštytas ir apturėtų Šv. Krikšto malones. Daugelis iš katalikų tėvų yra nerūpestingų šiame svarbiame dvasiška reikale. Atsiminti, ir reikia žinoti, kad toks apsilėidimas iš tėvų ir globėjų pusės gali kūdikį nuskriausti, būtent, kūdikis gali netekti daugelio palaimų, kurios yra: amžinoji vienybė su Dievu ir Dievo regėjimas. Čia reikėtų atsiminti Dieviškojo Išganytojo žodžius: "Leiskite mažutėlius ir nedrauskite jiems ateiti pas mane, nes iš tokių yra dangaus karalystė" (Mat. XIX, 14).

Kai kurie gali užmesti ir sakyti, kad mažutėliai kūdikiai yra nekalti ir dėl to neturėtų būti baudžiami. Tai tiesa, kad jie yra nekalti, jei atsižvelgsime į aktuališką nuodėmę. Tačiau, pirmpradė nuodėmė, kurioje jie gimė, juos sulaiko nuo įėjimo į dangų. Visgi Dieviškasis Teisėjas nepamierkia jų į pragaro kančias, ir nesiunčia į skaištyklos ugnį — jie džiaugiasi vien gamtiška laime — jie nekenčia kūniškų skausmų ir dvasiškai nėra nuliūde, bet, jie daug ko netenka, nes praranda tas palaimas, kurias Šv. Krikšto Sakramentas duoda kiekvienam pakrikštytam.

Tokiuo parėdymu, gali kas sakyti, kad Dievas yra neteisus ir negailestingas. Dievo negalima kaltinti, nes Dievas nieku mums nėra skolingas. Visa, ką turime, visa, ką gauname, gauname iš Dievo meilės ir gailestingumo. Dievas nori, kad kiekvienas iš mūsų įeity į dangaus karalystę. Tačiau,

kiekvienam Dievas skyrė sąlygą, kad dvasiškai turime būti skaitūs, tyri ir be jokios dėmės.

Suaugusieji, einantieji prie Krikšto Sakramento, turi turėti intenciją ir troškimą, kad nori būti pakrikštyti. Jie turi padaryti viešą tikėjimo išpažinimą ir reikšti gailėstį už visas papildytas nuodėmes. Prie Šv. Krikšto Sakramento jie turi prisirengti dideliu nuolankumu, nes jų Dievas ir Kūrėjas, jų didžiausias Geradaris, jiems duoda brangiausią dovaną.

Šv. Krikšto Sakramento apeigos yra reikšmingiausios. Paprastai yra du liūdininkai, kurie visada turi būti praktikuojanti katalikai. Jie tampa kūdikio dvasiški tėvai ir jų pareiga yra prižiūrėti ir daboti, kad kūdikis gautų katalikiškąjį išauklėjimą, jei tėvai yra apsileidę tikybiškuose pratinuose, arba, jei yra mirę. Kūdikio dvasiškų tėvų pareiga be galo svarbi ir atsakominga. Kūdikio vardu jie turi atsakyti į klausimus ir padaryti duotus prižadus. Šv. Krikšto apeigų metu kunigas įkvepia ant kūdikio, kaip ženklą, kad gautų prarasto gyvenimo kvapą, dvasią. Kūdikio liežuvis yra paliečiamas pašvęsta druska, kuri užlaiko nuo sugedimo ir yra išminties simbolis. Krikštatevui mažutėlio kūdikio vardu daro viešą tikėjimo išpažinimą, atkalbant Apaštalų Išpažinimą ir Tėve mūsų. Šetoną, visų jo darbų ir puikybės atsižadama. Kūdikui yra duodamas šventojo vardas nurodymui, kad krikščioniškas karžygis gyvenime yra pavyzdys ir globėjas bei užtarėjas. Dievo karalystės naujas paveldėtojas yra patepamas chrizma. Balta drobulė, kuri uždedama ant kūdikio, yra sielos nekaltumo simboliškas reiškiny, būtent, pašvenčiamosios malonės baltas rūbas. Dėl to kunigas kalba: "Priimk šį baltą rūbą, kurį nusineštum be sutepimo prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus teismo sostą, indant aptarėtum amžinąjį gyvenimą." Balto rūbo davimas Šv. Krikšto metu, reiškia nekaltumą, kuri gražinama tame Sakramente. Misijonariai pasakoja, kad tarp kiniečių atsivertėlių yra paprotys užlaikyti baltą velioną, kurį turi, priimant Šv. Krikšto Sakramentą, kad mirties valandą būtų priklotas ant jų galvos, ir įdėtas į karstą. Tuomi jie

nori išreikšti, kad krikščionis turi prieš Dievą stoti su Šv. Krikšto nesutepta nekaltyste.

Uždegta žvakė, tikėjimo šviesa, yra paduodama, kunigui tariant žodžius: "Priimk tą degančią šviesą ir ištikimai užlaikyk tavo Šv. Krikštą taip, kad būtum be nusikaltimų. Užlaikyk Dievo įsakymus, kad kuomet Viešpats ateis į jungtuves, kad galėtum Jį pasitikti kartu su visais šventaisiais dangaus karalystėje ir kad turėtum amžinąjį gyvenimą, ir gyventum per amžių amžius. Eik ramybėje ir Viešpats tebūnie su tavim. Amen."

Duok, Dieve, kad visi suprastų Šv. Krikšto Sakramento didesnę svarbą ir reikšmingumą ir kaip atsakominga, kad tą Šv. Krikšto nekaltumą išlaikytų tyra, skaisčia ir nesutepta, ir kad su tokia skaisstybe galėtų stoti prieš Viešpaties Dievo teismo sostą. Tikėjimas nedaro skirtumo tarp turtuolio ir vargdienio. Jie, nuplauti ir nuskaistinti per tą patį Šv. Krikšto Sakramentą, turi lygias teises prie tų pačių dovanų ir palaimų. Ir tas, kurs yra ištikimiausias Šv. Krikšto prižadams, yra didžiausias Dievo akivaizdoje. Tokią pamoką Prancūzijos karalius Liudvikas XV duodavo savo vaikams. Dvejatas iš karaliaus vaikų, kai gimė, gavo tik privatinį (paprastą) krikštą, o reikalingos liturgiškos apeigos buvo suteiktos bei papildytos, kai ėjo septintus ar aštuntus metus. Kai krikšto užrašai buvo traukiami į parapijos registrą, tada jų tėvas, rodydamas į vardą, kurs pirm jų vardo buvo įrašytas, ir kurs vardas buvo didelio vargdienio vaiko, — tarė: "Mano vaikeliai, matote, kad Dievo akivaizdoje visi luomai yra lygūs ir apylinkės tos pačios. Jokio skirtumo ten nėra, nebent jų tikėjime ir dorovėje. Vieną dieną jūs pagarsėsite ir tarp žmonių būsite garbingi, o tas vargdienis vaikas bus nežinomas. Tačiau, jei už jus jis bus dorovingesnis, jis bus prakilnesnis Dievo akyvaizdoje."

Tat, įvertinkime ir branginkime tą Šv. Krikšto Sakramentą. Kaip tikrieji tėvai, taip ir krikštatevai, ištikimai eikite savo garbingas ir atsakomingas pareigas, kad pas Visagalį Dievą gavus vertą ir gausų užmokestį dangaus karalystėje.

GERBIAMAS KUNIGAS PRANCIŠKUS JONAS VAITUKAITIS

GERB. KUN. PRANCIŠKUS J. VAITUKAITIS, šiemet, mini 15 metų savo garbingo kunigavimo ir 20 metų literatūrinės darbuotės sukaktis.

Gerb. Jubilatas yra tikrasis sielų ganytojas, katalikiškos spaudos apaštalas, ir savo žmonių ištikimas vadas.

Lai maloningasis Dievas garbiam Jubilatui gausiai laimina nenuilstančiuose jo darbuose ir suteikia ilgą gyvenimą sėkmingai dirbti Kristaus vinyne ir katalikiškos visuomenės dirvoje.

“Kristaus Karaliaus Laivo” Leidėjai.

Marijonų Kol. Ir Sem. Rėmėjų 8-tasis Seimas

Marijonų Kolegijos ir Seminarijos Rėmėjų 8-tasis Seimas įvyksta sekmadienį, gruodžio 9 d., 2:00 val. po pietų, Aušros Vartų parapijos svetainėje, 2323 W. 23rd Pl., Chicago, Ill.

Gerbiamieji Marijonų Rėmėjai uoliai darbuojasi ir, deda pastangas padaryti šį seimą sėkmingiausiu vienu. Jie seimo naudai rengia pramogas, kurias gerai pavyksta; organizacijoms, draugijoms ir brolijoms išdalinėja pakvietimus, nuoširdžiai užprašydami geraširdžius dalyvauti seiman ir paremti katalikybės, tautos ir apšvietos kilnųjį darbą; daug ir planingai veikia, Dievui padedant, numatomi gražūs ir pelningi vaisiai.

Šioji nustatyta seimui tvarka:

1. Aušros Vartų parapijos svetainėje, sekmadienį, gruodžio 9 diena, 9:30 val. ryto, atvykusieji seiman atstovai ir svečiai bus papuošti Kolegijos ir Seminarijos aštuntojo seimo ženkleliais. Todėl gerb. atstovai ir svečiai maloniai prašomi paskirtu laiku būti parapijos svetainėn.

2. Seimo iškilmingos pamaldos įvyksta Aušros Vartų parap. bažnyčioje, 10:00 val. Šv. Mišios ir pamokslas visų Kolegijos ir Seminarijos rėmėjų, geradarių ir seimo dalyvių intencijai. Iškilmingose Mišiose giedos Aušros Vartų parapijos choras, vadovaujant gerb. muz. varg. Juozapui Brazaičiui. Pamokslą sakys gerb. kun. Juozapas Svirskas, šv. Mykolo parapijos Chicagoje klebonas.

3. Po pamaldų, 12:00 val., parapijos svetainėn, visiems bendri pietūs ir draugiškas pasižnekučiamas.

4. Po pietų, seimo dalyviams bus duodama proga aplankyti Marijonų vienuolyno kopyltėlę ir knygyną, "Laivo" ir "Draugo" redakcijas ir spaustuvej.

5. Po pietų, 1:30 val., Marijonų Seminarijos klierikai, Aušros Vartų bažnyčioje, atgiedos katedralinius mišparus ir bus palaiminimas Švenčiausioju Sakramentu.

6. Po pietų, 2:00 val., parapijos svetainėn susirinkus visiems gerb. atstovams ir svečiams, Marijonų Seminarijos klierikai atidarys seimo posėdžius Šv. Panelės Marijos himnu. Seimo rengimo pirmininko pasveikinimo kalba, prezidiumo, mandatų, sekretorijato, spaudos ir rezoliucijų komisijų rinkimai. Rėmėjų skyrių sveikinimai, Apskričio ir Centro valdybų pranešimai. Referatą skaitys gerb. dr. Aleksandras J. Jovaišas, M. S. Sumanymai ir rezoliucijų priėmimas. Seimo uždarymas 5:00 val.

Visus atstovus ir svečius maloniai prisimsime.

Seimo Rengimo Vadovybė.

* * *

MŪSŲ GERB. RĖMĖJŲ SVEIKINIMAI LAIŠKAIS IR AUKOS 8-JAM SEIMUI

Shenandoah, Pa.
Lapkričio 23, 1934.

Gerb. ir brangūs Tėveliai Marijonai, nuoširdžiai sveikinu Jus ir visus atstovus susirinkusius Seiman ir linkiu geriausių pasekmių. Taip gi siunčiu \$10.00 dovanėlę — malonėkite priimti.

Antanas Andriulonis.

Gerb. ir brangūs Tėveliai Marijonai, širdingai sveikinu Jus ir Seimą ir malonėkite priimti nuo mūsų šią mažą dovanėlę — \$10.00.

N. N.
Melrose Park, Ill.
Lapkričio 22, 1934.

Gerbiamieji Kristuje:

Sveikiname Tėvus Marijonus ir visus aštuntojo Seimo dalyvius, linkime visame Dievo palaimos. Taip pat malonėkite priimti nuo mūsų šią dovanėlę \$10.00.

J. ir Mag. Stadalnikai,
Philadelphia, Pa.

Gerb. Kristuje:

Sveikinu Tėvus Marijonus ir visus Seimo atstovus linkėdama didžios Dievo palaimos, ir malonėkite priimti šią nuo manęs \$5.00 dovanėlę.

B. Meškeliūnaitė, Mattapan, Mass.

Gerbiamieji:

Sveikiname šį Seimą ir linkime geriausių pasekmių, ir pagal mūsų išgalę, siunčiame šią mažą \$2.00 dovanėlę, kurią malonėkite priimti.

1 Su pagarba,

Kat. Kisielienė ir Pr. Bacevičienė.

Rochester, N. Y.
Lapkričio 26, 1934.

Gerb. ir brangūs Tėveliai Marijonai, sveikinu Seimą ir malonėkite priimti nuo mūsų šią mažą \$2.00 dovanėlę. *Ona Steponaitienė.*

Centralia, Ill.
Lapkričio 24, 1934.

Gerbiamieji ir brangūs Tėveliai Marijonai, sveikinu Seimą ir malonėkite priimti nuo mūsų šią mažą \$2.00 dovanėlę.

Su tikra pagarba, *T. Klimavičienė.*

Shenandoah, Pa.
Lapkričio 20, 1934.

Sveikiname Tėvus Marijonus ir visus Seimo atstovus, ir velijame gero pasisekimo ir sveikatos visiems. Taip pat, malonėkite priimti šią \$2.00 dovanėlę. *Ona ir Simonas Zeloniai.*

Sveikinu Tėvus Marijonus ir visus Seimo dalyvius, linkėdama geriausių pasekmių ir Dievo palaimos, ir prašau priimti dovanėlę \$2.00.

J. Krakaitė,
Worcester, Mass.

Gerbiamieji Tėvai Marijonai linkiu Jums ir visiems Seimo dalyviams sveikatos ir gero pasisekimo, ir malonėkite priimti šią \$1.00 dovanėlę.

Su tikra pagarba, *E. Gregaliūnienė,*
Central Falls, R.I.

Sveikinu Tėvus Marijonus ir visus Seimo dalyvius, linkėdamas Dievo palaimos, ir malonėkite priimti šią dovanėlę \$1.00. *P. Yakas,*

New Britain, Conn.

MARIJONŲ SEMINARIJAI AUKOS

Zakaitė T.,	\$100.00
Kuras J. Kun.,	\$32.50
N. N.	\$50.00
Smilgius J.,	\$10.00

Šetkaitė M. \$5.00
Rinkevičiūtė Magd., — gražią kopą įtaisę koplyčiai.

Rugis M., — gražių daiktelių koplyčiai.

Visiems už maldas, aukas ir linkėjimus nuoširdžiausiai dėkojame ir maldaujame Aukščiausiojo gausios palaimos visame.

Tėvai Marijonai ir Seimo Rengimo Vad.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ DĀRBUOTĖ.

BRIGHTON PARK. — Lapkričio 25 d., pp. Navickų namuose įvyko parengimėlis — bunco party. Šio parengimėlio rengimi komisijon įėjo šios rėmėjos: O. Jaspārienė — pirm., M. Navickienė, T. Atroškienė, K. Gedminienė, O. Bambalienė. Jų pagelbininkės: M. Laurinskaitė — rašt., A. Mickaitė, A. Norbutaitė, St. Jucienė, Ver. Miciūnienė, Ieva Rudienė.

Aukotojai: visa komisija ir pagelbininkės pasižymėjo ne tik savo nepaprastu darbštumu, bet taip pat gausiomis dovanomis. T. Atroškienė padovanojo net 32 išlaimėjimus. Gausiai aukavo ir kiti geradariai: P. Žukienė — du sūrius, K. Gedminienė — kaulakutę, P. Sakalienė — vištą, N. Abarovicz — vištą, M. Pratapienė — kanarką, Vabalienė — kilbasų virtinę, Kenteris — gėrymėlio ir kiti pasižymėjo aukomis, tačiau neteko sužinoti — kas ir ką davė.

Parengimas labai gerai visais žvilgsniais pavyko. Rėmėjų ir geradarių prisirinko kupini namai. Reik priminti, kad dalyvautojų pusė buvo jaunos merginos ir vaikinai, kurie linksmai ir draugiškai žaidė kauliukus. Baigus žaisti, visa publika pavaišinta skaniais užkandžiais ir kavute.

Išlaimėjimai. Tiek daug ir gražių dovanų buvo, kad beveik visi dalyviai gavo po dovaną. Vakaras buvo labai malonus ir draugiškas. Pelną padaryta apie \$100.00, kurį atstovai atveš kaipo auką į aštuntąjį Marijonų Rėmėjų seimą, kuris įvyks gruodžio 9 d., 2 val. popiet Aušros Vartų parap. svetainėje, 2323 W. 23 Place.

Visiems darbuotojams, rėmėjams, geradariams, aukotojams ir dalyviams širdingiausiai dėkojame ir meldžiame gausios Dievo palaimos visame.

Komisija ir S. R. Vadovybė

Kun. Daniel A. Lord, S.J.
Vertė Antanas Miciūnas, M.I.C.

(Gerb. kun. J. Karaliaus, Shenandoah, Pa.
klebono, premijuotas vertimas).

“AŠ GALIU SKAITYTI BET KĄ”

(Tęsinys)

Dvi Pusės

Rišardas ir Zuzana greitai pasižiūrėjo į viens kitą. Aišku, jog juodu buvo tokių knygų skaitytojai. Kun. Hall maloniai ir taktiškai neatkreipė dėmesio į jų neaiškų žvilgsnį.

“Na...” paabėjojo Zuzana.

“Taip, skaityčiau,” atvirai pasisakė Rišardas. “Man rodos, jog yra teisinga ir gera abipusiškai išsitiurėti į kiekvieną klausimą. Aparto to, aš savo tikėjimą jau tiek gerai pažįstu, jog galiu jį apginti nuo knygos pasikėšinimų.”

“Sumanus jaunuolis,” atsakė kun. Hall, nors jo balse nepasirodė pasityčiojimo žymės.

Zuzana stėjo savo brolio-dvynio gintų.

“Turiu prisipažinti, jog esu skaičiusi knygų, kurios užpuldinėja Bažnyčios idėjas. Tačiau, jos man atrodo labai paikios. Jos kartais man buvo stačiai nesuprantamos...”

“Už tai, ačiū Dievui!” įterpė kunigas.

“Kartais nežinojau atsakymų į šias kliūtis; bet tuo tarpu padariau tikėjimo aktą ir žinau, jog jos man nepakenkė.”

“Meldžiu Viešpatį,” rimtai atsiliepė kunigas, “kad jos tavo sielos neįžeistų. Kartais žmogus savim nepasitiki ir tik po ilgų metų gali būti tikras.”

“Vistiek,” atkirto Rišardas, vis laikydamasis savo nusistatymo, “šie aprašymai yra puikūs, žavj, patraukia ir...”

“Todėl juo pavojingesni,” pridurė kun. Hall.

Dvyniai tylėjo. Kun. Hall pakėlė savo akis nuo pypkės, kurią lig šiol pripratusiu pirštu tarškino.

“Ar jau viskas?” jis užklausė.

“Man rodos, jog dalyką pilnai išaiškinau” atsakė Rišardas.

“Todėl, bendrais bruožais,” tęsė kunigas, “dalykai šitaip stovi: žmogus turi sekti vėliausias ir geriausias knygas, arba

visai nesusidurtų su šių laikų atsitikimais; šių veikalų autoriai yra sumanūs ir palinksmi ir skaitytojai vien dėl malonumo ir puikaus jų stiliaus jiems pritaria; kiekvienam žmogui pridera ir yra jo pareiga pažinti gyvenimą, o ši geriausiai galima gauti iš knygų; šios knygos yra atviros ir teisingai bei atvirai žiūri į gyvenimą; knygos neturi jokios įtekmės gyvenimui, elgėsiui ar tikėjimui, bet tik prabėga žmogaus proto paviršium; kadangi teisingiesiems viskas gryna ir nekalta, todėl nešvari knyga nenkenkia gryno proto žmogui; kadangi jums yra gerai nurodytos ir nustatytos tikėjimo tiesos, jūs esate tikri, jog galėsite jį atsakančiai ir greitai apginti nuo priešų spėliojimų ar užpuolimų, nors laikote kaip pareigą į šį klausimą abipusiškai žiūrėti. Ar teisingai padėtį nupiešiau.

“Pilnai,” dvyniai pritarė maloniai.

“Todėl, ar duosite man dabar išskalbėti?”

“Labai norėtuvu, kad taip padarytumėte!” juodu atsiliepė.

Nauji Persergėjimai Apie Knygas

Kun. Hall atsilošė kedėje. Naujai prikimšo savo pypkę ir, valandėlę lūkterėjęs, paleido į orą didelį dūmų kamuolį.

“Šiai kartai buvo pavesta,” jis pradėjo, “atrasti tą nuostabų faktą, jog knygos nedaro jokios įtekmės žmogaus gyvenimui, elgėsiui ar tikėjimui. Kiekviena gadynė prityrė, jog knygos buvo viena stipriausių galybių, kurios žmonijos sielon įdiegia idėjas, pakursto revoliucijas, sukelia tautinius perversmus, įsteigia naujus tikėjimus, sudarko ir ištvirkina žmonių širdis, prašalina valdytojus nuo sostų ir pakreipia žmonijos kelią į dangų arba į pragarą.

“O!” nustebusi, akis išpūtusi, prabilo Zuzana.

“Bet šiais laikais jaunoji karta yra įsitikinusi, jog šie dalykai yra tik grynas

prasimanymas. Knygos nedaro įtekmės žmonėms ar tautoms.

“Tiesa, čia yra nelengva atsisteisti su istorija. Matome Aristofaną, išteisinantį graikų išnaudojimus ir įžeidimus. Matome Servantes su “Don Quixote,” varantį ieiti į taip jau žemai nupuolusius ritierius. “Dėdės Tomo Trobelė” jau taip ataušino tautinę šalies neapykantos ugnį, jog Lincoln’as galėjo šio veikalo autorei pasakyti, “Štai ta panelė, kuri iškelė šį didįjį karą.” Matome Dikensą įtemptai rašantį savo novelę, kuriomis tikėjosi išnaikinsiąs nežmoniškus pansijanų, pavargelių ir teismų namų šmeižtus. Karolius Reade veikalą “Hard Cash,” iškoliojo privatinis Anglijos bepročių namus ir Sinclair’o “Raistas” privertė mūsų Senatą įsakyti griežtą pakavimo pramonės ištyrimą ir pertvarkymą.

“Žmonės visais amžiais kažkaip atjautė, jog knygos visgi siek tiek reiškia. Be “Science and Health (Mokslas ir Sveikata), ar toli “Christian Science” būtų nuėjusi? Be “Intimate Story of a Soul (Atvira Sielos Istorija), gal nebūtumėm ir visai girdėję apie Mažąją Gėlelę. Aš įsivaizduoju, jog “Kristaus Sekimas” nemaža geruoju paveikė žmoniją ir retas, kuris užginčytų, jog “Decameron’as” nėra suteršęs nors vieno žmogaus proto. Ar nemanote, kad istorija žymioje vietoje laiko tokias knygas kaip, Bibliją, Koraną ir Vėdas?”

“Bet ---” ėmė pertraukti Rišardas.

Istorija įrodo

“Dar nevisai užbaigiau, Rišardai,” per tarė Kun. Hall. “Jeigu knygos nedaro įtekmės žmonių gyvenimui, tada aš klaidinai supratau istoriją. Kiek atsimenu, beveik kiekvienas žmonių ar idėjos judėjimas po spausdinimo mašinos išradimo, buvo platinamas didele knygų banga.

“Liuteris mokė. Bet jis didžiausią ir svarbiausią savo darbo dalį atliko tada, kada išmioko naudoti naujai išrastą spausdinamąją mašiną, kuria jis savo vertimais, traktatais, brošiūromis ir knygomis tiesiog liete užliejo Vokietiją. Žmonės šiuos veikalus skaitė, ir smarki jos kalba, menkas sumanymas ir biaurūs šmeižtai tuos skaitytojus atitraukė nuo jų protėvių tikybos ir

paviliojo juos į Liuterio naujai sukurtą bažnyčią.

“Voltaire taipgi užtvėnkė Prancūziją savo raštais. Jojo knygos ir brošiūros taip užpuldinėjo bajoriją, taip žiauriai ir nepadoriai išjuokė Bažnyčią, jog revoliucija buvo neišvengiamas dalykas. Rousseau ir Enciclopedistai sekė jo pavyzdžių ir rašė, rašė, rašė. Žmonės skaitė, įtikėjo, pakurstyti baisiai įtūžo, išrado giliotiną, nugabino Prancūzijos karalių ir kruvinais persekiojimais ištrėmė Bažnyčios tarnus.

“Per tuos tris šimtus su viršum metų, anglai protestantai prasimanė tuščiausius ir paikiausius niekus apie Bažnyčią, todėl, kad istorija buvo taip surašyta. Įvairios knygos Bažnyčią atvaizdavo kaip baisų sliabiną, kuris pavergęs Angliją, laikė supančiojės josios liuosą protą ir trukdė Anglijos klestėjimui ir ūgdymuisi.

“Tuo tarpu šios knygos praleido ir nepripažino tų faktų, jog žymiausi Anglijos didvyriai buvo katalikai: Arthur, Alfredas, Eduardas Išpažintojas, Rišardas Liūtširdis, Henrikas V, Chaucer’as, Kabotų šeima; jog, katalikai, kardinolo vadovaujami, iškovoję pamatinę Magna Charta; jog kiekviena žymi Anglijos katedra buvo katalikų pastatyta katalikų tikėjimo išpažinimui; jog pirmą kartą Anglijos valstybė buvo katalikiška ir teisės buvo sustatytos pagal katalikiškus principus; jog angliškieji universitetai buvo neapkenčiamų popiežių įsteigti; jog vidurinių amžių katalikiškoji Anglija buvo tikrai Laiminga Anglija.

(Bus daugiau)

A. † A.

MARIJONŲ KOLEGIJOS RĖMĖJŲ NARĖ MARIJONA URBONIENĖ

mirė lapkričio 21 d., Du Bois, Pa. Palaidota lapkr. 24 d. vietinėse lietuvių Šv. Juozapo parapijos kapinėse.

Tėvai Marijonai atlaikys gruodžio 10 ir 11 d. už jos sielą dvejus šv. Mišias.

Malonėkite visi Marijonų Kolegijos Rėmėjai-jos sukalbėti po dalį rožančiaus ir šiaip pasimelsti už ją, kad Dievas būtų jai maloningas.

DRAUGŲ APLEISTAS

Vieną rugpiučio mėn. gražų rytą, saulutė savo auksiniais spinduliais švietė į didelį ligoninės kambarį, kuriame gulėjo apie keturiolika ligonių. Visi ligoniai gėrėjosi tokio ryto gražumu.

Apie devintą valandą iš ryto įvežė į kambarį vyrą apie trijų dešimtų penkių metų senumo. Jo veidas turėjo tamsiai raudoną spalvą, nosis buvo mėlyna kaip rudens slyva, krutinė labai kilnojosi — iš ko buvo ženklas, kad jojo širdis smarkiai plakė ir jis nuolatos žagčiojo. Tai buvo nelaiminga alkoholio auka — alkoholikas.

Ne ilgai trukus atėjo gydytojas; apžiūrėjo ligonį ir skubiai išėjo. Tas buvo aišku, kad ligonis buvo blogame padėjime, nes dažnas žogsėjimas galėjo kiekvieną valandą sustabdyti širdies plakimą. O žinoma širdžiai sustojus plakti, tuojaus iš gyvo žmogaus pasidaro lavonas. Vos gydytojui prasišalinus, skubiai prie ligonio atėjo gailastingoji seselė. Tai buvo to skyriaus viršininkė. Prisiartinus prie ligonio ką tai tylomis kalbėjo.

Seselės pasikalbėjimas matyt sugraudino ligonį, nes didelės ašaros riedėjo per ligonio veidą. Buvo aišku, kad seselės malonus pasikalbėjimas žadino ligonio tyrus jausmus; jis nuolatos savo galvos palenkimu pritarė seselės kalbai. Seselei prasišalinus — už valandėlės įėjo į kambarį jaunas ir ramaus veido žmogus. Tai buvo kunigas, kuris tuojaus užklausė: “Kuris yra J. N.” Nereikėjo kunigui ilgai žvalgytis, nes ligonis jį tuojaus pažino ir graudingu balsu sušuko: “Tėve, aš esu čia, meldžiu ateiti prie manęs, nes aš jau senai laukiu.”

Kunigas tuoj ligonį pažino ir prisiartinęs ištiesė jam savo dešinę. Ligonis abiem savo rankomis paėmęs kunigo ranką spaudė prie savo širdies, negalėdamas nė žodžio kalbėti. Tas buvo aišku, kad ligonis labai susigraudino ir ant jojo blakščių pasirodė ašaros. Kunigas užsidėjo stulą ir padaręs kryžiaus ženklą prisilenkė prie ligonio ir patylomis ką tai kalbėjosi. Baigus kalbėtis, kunigas pakėlęs dešinę ranką ir žiūrėdamas į dangų ką tai kalbėjo. Tuomet

ligonio veidas buvo ramus, tik lūpos judėjo — tur būt ligonis meldėsi. Aišku, kad ligonis susitaikė su savo Viešpačiu ir įgyjo Jo malonę. Kunigui apleidus kambarį, ligonis gulėjo ramus. Sulaukus vakaro, atėjo daug lankytojų, bet prie viršminėto ligonio nieks nepriėjo. Aš sulaukęs rytojaus prisiartinau prie ligonio ir užklausiau: “Tur būt tamsta esi iš kito miesto, kad tamstos vakar nieks neatėjo aplankyti?” Ligonis maloniai į mane pažvelgė ir giliai atsidadęs tarė: “Aš gyvenu šiame mieste, bet, kada buvau sveikas ir turėjau pinigų, tai tada turėjau ir per daug draugų. O šiandiena, kada neturiu pinigų ir patekau į šį ligonbūtį, tai visi draugai mane apleido ir atrodo, kad visame mieste nė vieno draugo neturiu.”

Kadangi aš, ir gi, buvau ligonis tai su minėtu ligoniu turėjau užtektinai laiko pasikalbėjimui. Pirmiausiai ligonis manęs klausė, “ar tamsta esi kokios nors organizacijos nariu?” Aš jam atsakiau, kad mes lietuviai beveik visi esame organizuoti išėjus mažą dalelę, kuri dar nesupranta, kaip yra naudinga priklausyti prie gerų katalikiškų organizacijų. Prie to dar paaiškinau, kad mes lietuviai turime didelę organizaciją, kuri vadinasi R. K. Susivienijimas Amerikoje, ir prie jo priklauso apie dvidešimt penki tūkstančiai lietuvių katalikų. Ligonis atsakė ir mes turime didelę katalikišką organizaciją, kuri vadinasi K. of C., bet aš dar nesiu jos nariu. Tačiau, jeigu pasveiksiu, tai tuojaus prisirašysiu. Kada buvau tvirtas ir dirbau tai maniau, kad yra dar laiko ir vėliau prisirašysiu, nes tuomet turėjau daug draugų ir maniau, kad ir nelaimėi ištikus, turėsiu draugų. Tačiau pasirodo, kad tik smuklėje esančiam yra užtektinai draugų, o ištikus nelaimėi, jų nėra. Taip pat pripažįstu, kad tapau alkoholiaus auka. Tik tuomi esu labai patenkintas, kad vakar mane aplankė kunigas. Pasirodo, nelaimėje kunigas yra pirmutinis ir geriausias draugas. Jis mane suramino ir aš jam daviau garbės žodį, kad jau aš daugiau svaigalų nė į burną nebeimsiu. Prie to ir kitus kalbinsiu prie pilnosios blaivybės, jei-

gu tik dabartės išliksiu gyvas. Nieks mažes taip nenuskriaudė, kaip alkoholis, kuris ne tik sunaikino mano suniai uždirbtus pinigus, bet svarbiausia, tai sunaikino mano brangiausią turtą — sveikatą, ir šiandieną guliu bejėgis — ir visų apleistas. Rodos nėra žmogaus šiame pasaulyje, kuris atjaustų mano šiandieninį likimą. Daug yra šiame pasaulyje žmonių, kurie apgalvestauja, kad visą savo gyvenimą praleido neišmintingai. (N. N.)

SVARBESNIEJI ĮVYKIAI AMERIKOJE

THOMPSON, Conn. — Lapkr. 14 d. Marianapolio Kolegijos studentai paminėjo kun. A. Bubliko, M.I.C., 40 metų kunigavimo sukaktuves, surengdami šaunų, įdomų programėlį. Kolegijos orkestra ir Kolegijos choras išpildė visą programą. Be to atskiri studentai padeklamavo eiles kun. A. Bublikui.

— Marianapolio futbolo tymas laimėjo šių metų savo paskutinį lošimą su Nichols Jr. College. Lošimas baigėsi 6-0 Marianapolio Kolegijos naudai.

— Šiomis dienomis grįžo kolegijon gerb. kun. dr. J. Navickas, Kolegijos direktorius. Visi studentai džiaugiasi sulaukę savo mylimojo Tėvelio.

— Lapkr. 18 d. įvyko kun. J. Vosylius, M.I.C. primicijos, Šv. Petro bažnyčioje, So. Boston, Mass.

Kun. Vosyliui asistavo kleh. kun. P. Virmauskas — arkipresbyteriu, kun. Vaškevičius, M.I.C. — diakonu, kun. Walter Wynn (pasionistas) — subdiakonu.

Pritaikinta pamoksla pasakė buv. klebonas kun. K. Urbanavičius.

Vakare įvyko šauni vakarienė kun. Vosyliui pagerbti.

— Lapkr. 20 d. gerb. kun. P. Strakauskas, Marianapolio studentams davė turiną gą paskaitą.

HARTFORD, Conn. — Vietinės parapijos dr. ios surengė bazarą, kuris tęsėsi per tris dienas, lapkr. 17 d., lapkr. 24 d. ir gruodžio 1 d.

— Vietinės Lietuvos Vyčių kuonos nariai surengė ekskursiją į valstybės Hubbard Parką.

CAMBRIDGE, Mass. — Gruodžio 8 ir 9 dd. lietuvių Švč. Panelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapija minės Sidabrinį Jubiliejų. Tą sukaktį atitinkamai paminėti yra rengiama įvairi programa. Sekmadienio va

kare įvyks nepaprasta vakarienė. Kalbės Jo Ekse. Vyskupas Matulionis.

— Lapkričio 30 d. prasidėjo rekolekcijos, kurios tęsėsi iki gruodžio 4 d. Pradžioje gruodžio mėn. 2 — 3 — 4 dd. laike rekolekcijų, įvyko 40 val. atleidai. Rekolekcijų pamokslus skelbė Tėvas Bonaventuras Pauliukas, Domininkonas.

LAWRENCE, Mass. — Lapkr. 11 d. Šv. Pranciškaus parapijoje įvyko nepaprasta vakarienė. Muzikale dalį programos išpildė Iz. Zalubaitė, O. Songailaitė, trio Lalyčių ir Kareckaitės, p. R. Juška ir p. Antanėlis. Visi buvo patenkinti vakarienės išpūdžiais.

WORCESTER, Mass. — Lapkr. 25 d. Šv. Vardo dr. ja šventė savo 25 metų sukaktuves. Ta proga buvo surengtas gražus vakarienis. Šv. Kazimiero choras, vedamas Juozo Žemaičio gražiai padainavo.

Iš eilės buvo perstatyti pirmininkai visų draugijų ir jie trumpai, nuoširdžiai palinkėjo ilgo gyvenimo ir veikimo ateityje Šv. Vardo dr. jai.

Visi Šv. Vardo dr. jos nariai ryto metu "in corpore" priėmė šv. Komuniją.

DETROIT, Mich., Šv. Antano parapija. — Lapkr. 25 d., L. Vyčių 102 kp. su parapijos komitetu surengė vakarą. Buvo atvaidinta juokinga komedija "Vestuvės." Programa buvo įvairi ir idomi. Vyčių choras, vedamas muz. J. A. Blažio, dainavo naujas dainas. A. a. kompozitoriaus Naujaliao atminimui kun. Boreišis pasakė kalbą, o choras padainavo "Užtrauksim naują giesmę broliai."

— Mokytoja Marijona Boreišytė prišuntė muz. J. A. Blažiui a. a. prof. J. Naujaliao 3-ias Mišias vienam balsui ir vienas mišriam chorui.

— Lapkr. 26 — 27 — 28 dd. įvyko paukščių bazaras.

DETROIT, Mich., Šv. Jurgio parapija. — Lapkr. 18 d. muz. J. Čižauskas anleido Detroitą. Paskutiniu kartu muz. Čižauską teko girdėti giedant buvo sumos laike. Po sumos J. Čižauskas pakvietė visą chorą į sale, kur su visais gražiai atsisveikino. P. Čižauskienė irgi gražiai kalbėjo į chorus. P. lė Juodsnukaitė, choro vardu įteikė muz. Čižauskui dovaną atminčiai.

Vakare parapija surengė pasilinksminimo vakarą. atsisveikinimo proga.

P. p. Čižauskai išvyko į Baltimore, Md. darbuotis.

— Lapkr. 17 d. Moterų Sa-gos 54 kp. ir jaunamečių skvrius surengė Centro pirm. Marijonai Čižauskienei išleistuves.

CLEVELAND, Ohio. — Lapkr. 25 d. Šv. Jurgio parapijos prasidėjo bazaras ir tē-

sėsi visą savaitę. Bazarą pajvairino parap. choras dainomis.

— Lapkr. 11 d. Šv. Vardo dr-ja in corpore ėjo prie Šv. Komunijos. Po Šv. Mišių salėje turėjo užkandžių.

— Naujos parap. Sodolacijos dr-ja praėjo mokytiis veikalą "Fabijolą." Jis bus pastatytas scenoje sausio mėnesį 1935 m.

BRIDGEVILLE, Pa. — Lapkričio 18 d. kortavimas labai gerai pavyko. Žmonių privažiavo daugybė. Parapijai liko gero pelno.

PITTSBURGH, Pa., Šv. Kazimiero parapija. — Trys savaitės atgal mokykloje buvo minima "Knygų Savaitė." Vaikai įvairiais būdais stengėsi įgyti žinių, kuriuos jos supažindintų su geriausio turinio knygomis.

PITTSBURGH, Pa., Šv. Vincento parapija. — Šv. Vincento klubo moterėlės penktadienio vakarais susirenka į mokyklos salę ir vienos mezga, kitos siuvinėja, kad parengti dovanų būsimoms pramogoms parapijos labui. Tās pramogos tuojau įvyks po Kalėdų.

SCRANTON, Pa. — Parapijos merginų choras suruošė vakarėli spalių 25 d. Vakarėlis buvo linksmas ir įvairus.

SHENANDOAH, Pa. — Kun. J. Karalius, kun. A. Degutis ir kun. K. Batutis dalyvavo šios apylinkės lietuvių Kunigų Vierybės susirinkime, Marble Hall viešbutyje, Mt. Carmel, Pa.

— Parap. šv. Mišių tarnautojai organizuoja basketball'io rateli.

— Shenandoah'o Bedarbių Council'as įslinko keleta savo narių atstovauti Bedarbių kongrese, Washingtone, sausio 5-6-7 dd.

CHICAGO, Ill. — L. V. Chicagos Ap. skr. konferencija gerai pavyko. Konferencijoje dalyvavo virš 200 atstovų. Konferencija atidarė J. Poška, L. V. Chic. Ap. skr. pirm. kalba, po kurios L. V. "Dainos" choras, vedamas muz. J. Saurio gražiai padainavo Amerikos himną ir keleta lietuviškų dainų.

Kalbas pasakė: "Draugo" red. L. Šimutis, A.L.R.K. pirm. dr. A. Rakauskas, "Vyties" redaktorai adv. K. Savickas ir kun. A. Valančius ir kun. I. Albavičius.

Konferencijai pirmininkavo Ig. Sakalas, rašt. M. Brazauskintė. Rezoliucijų komisijai buvo adv. K. Savickas ir viena mergelė iš Indiana Harbor.

CHICAGO, Ill., Gimimo Švč. Pan. parapija. — Marijonų Kolegijos Rėmėjai smarkiai darbuoiasi. Praėjęs buėo vakaras atnešė \$21.25 pelno.

CHICAGO, Ill., Šv. Jurgio parapija. — Dr-ja Palaimintos Lietuvos šventė savo 28 metų gyvavimo sukaktuves koncertu, ku-

ris įvyko lapkr. 25 d. Lietuvių Auditorijoje. K. Sabonis su savo grupe išpildė programą. Be to per koncertą buvo duodama dovanos garbės nariams, kurie neėmė pašalpos per 10 ir 20 metų. Tokių narių buvo 15.

CHICAGO, Ill., Šv. Mykolo parapija. — Šv. Mykolo dr-jos metinis žalius įvyko lapkr. 25 d. parap. salėje.

— Lapkr. 26-27-28 dd. buvo vedamas paukščių bazaras. Daug išvyko namo su kalakutais.

LIETUVOJE

— Tam tikros Vokietijos istaigos žada į Klaipėdos krašto priešvalstybinių gaivalų bylą prisiusti visą eilę aukštų stebėtojų, kurių tarpe būsia keli žymūs teisininkai ir lietuvių kalbos žinovai. Jie visą laiką seksią hitlerininkų bylos eigą Lietuvos kariuomenės teisme. Ar šitie stebėtojai tikrai atvyks ir ar jiems bus duotas leidimas atvykti, tuo tarpu dar nežinoma.

Darius ir Girėnas dabar dar nebūsia laidojami. Jie bus laidojami paminklinėj Priskėlimo bažnyčioi, Kaune, kur bus laidojami ir visi didieji tautos vyrai.

— Rokišky tiek sužėle rugiai, kad ūkininkai piauna ir šeria gyvulius.

— Kaune bus išleistas įsakymas, kad prie kiekvieno autobuso jo savininkas laikytų vaistinėlę suteikti pagalbą sužeistiems keleiviams.

— Klaipėdos krašto direktorija nuo lapkričio 15 d. sumažino gydytojų atlyginimą už atskirus darbus.

— Priverstas apeisti savo parapija į Nepr. Lietuva atvyko buv. Daugeliškio klebonas okup. Lietuvoje, kun. J. Kuzminskis. Daugeliškio parapija yra grynai lietuviška ir tuo tarpu naujo klebono dar neturi.

— L. Katalikų Mokslo Akademijos visuotiniš narių susirinkimas Mokslininkų ir mokslo mėgėjų suvažiavimą nutarė šaukti 1935 m. rudenį.

— Jau yra parengtas valdininkams ir valstybės tarnautojams uniformos dėvėjimo įstatymo projektas.

— Civ. metrikacijos projektas vis tebežiūrimas. Tarybos jau esą priimti jo du pamatiniai punktai. Norima įvesti paraleliai dvi metrikacijas: civilinę ir tikiybę. Kas kuria norėsiąs — tą galėsiąs naudotis.

— Klaipėdoje statvs radio stotį. Klaipėdos krašte radio klausytojų yra apie 2,400.

— Latvijos įgaliotas ministeris, p. Sēja, lapkr. 3 d. apsilankė pas Užs. R. Ministerį, p. St. Lozoraiti, ir jam iteikė nuo Latvijos Resp. Prezidento suteiktą trijų žvaigždžių ordino didįjį kryžių.

Alp 2 270

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

Paklausimas. Ar pelno rožančiaus at-
laidus asmuo, kuris meldamasis vartoja
nešventintą ir be uždėtų atlaidų rožančių?

Ketur.

Atsakymas. Už kalbėjimą rožančiaus
yra suteikti nekurie atlaidai, kuriuos gali-
ma pelnyti, vartojant nešventintą rožančių,
bet kad pelnius *visus rožančių* skiriamus
atlaidus, tai pirmiausia, reikalinga turėti
šventintas rožančius su prijungtais jam tam
tikrais atlaidais, o, antra, priklausyti ro-
žančiaus brolijai.

Paklausimas. Jei švenčiausiame Alto-
riaus Sakramente yra visas, gyvas su kūnu
ir siela, su dievyste ir žmogyste, Jėzus Kris-
tus, tai dėlko kunigas priima Komuniją
abiem pavidalais?

Kilikev.

Atsakymas. Čia turime skirti du daly-
ku: švenčiausią Sakramentą kaip sielų dva-
sinį maistą, "dangiškąją duoną," kurią Jė-
zus paliko; ir kaipo Naujojo Įstatymo arba
Sandaros auką, kuri turėjo užstoti visas,
iki tol buvusias, Senojo Įstatymo aukas.
Tos Senojo Įst. aukos, mat, buvo tik pa-
veikslais arba figuromis tos būsimosios
aukos, kurią įstatys Mesijas — Atpirkėjas.

Ant altoriaus per Mišias Atpirkėjas
aukojasi nekruvinu būdu, kaip Jis pirmą
kartą pasiaukėjo kruvinu būdu ant Kalva-
rijos kalno, ant kryžiaus, išduodamas savo
kūną kančioms ir išliedamas visą savo
kraują už mūs nuodėmes ir atpirkimą.

Pirmame pasiaukojime ant kryžiaus
buvo vienas ir tas pats Aukščiausias Kuni-
gas, Auka ir Aukojimas.

Prie altoriaus per Mišias veikia kuni-
gas, bet viską daro ne savo vardu, o tik At-
pirkėjo.

Per Mišias kunigas konsekruoja abu
pavidalus, kad išreikštų dvasiniu, mistišku
būdu tikrąjį išsiskyrimą kūno ir kraujo,
įvykusį Išganytojui kenčiant ant kryžiaus.

Kunigas priima Viešpaties Kūną ir
Kraują dviem pavidalais, kad išpildytų pil-
ną Kalvarijos auką ir atliktų jos pilną su-
naikinimą.

Tikintieji Mišių aukoje dalyvauja ją
apmąstinėdami, bet nėra tikri jos aukoto-

jai, kaip kunigas, todėl jiems nėra jokio
reikalo priimti Komuniją abiem pavidalais,
o užtenka, kad priima vienu, kaip priimta
Katalikų Bažnyčioje.

Paklausimas. Kad pelnius *visuotinus*
atlaidus ar reikia priimti Šv. Komuniją, ir
ar *būtinai* reikia atlikti išpažintis?

Ona.

Atsakymas. Kad pelnius visuotinus at-
laidus, pirmiausia reikia sužinoti, kokios y-
ra nustatytos sąlygos jiems pelnyti, ir tas
sąlygas reikia būtinai išpildyti.

Kad pelnius visuotinius atlaidus, pa-
prastai, reikalaujama atlikti išpažintį ir
priimti Komuniją, arba bent Komuniją.

Šv. Tėvo paaiškinta, kad, kas atlieka
išpažintį kas dvi savaitis, gali pelnyti visuo-
tinus atlaidus tų dviejų savaitių laike pri-
indamas tik Šv. Komuniją.

Sąlyga melstis Šv. Tėvo intencija pasi-
lieka. Tat prie intencijos įgyti visuotinus
atlaidus reikia kasdien pridėti maldas. Už-
tenka 5 Tėve .. 5 Sveika — 5 Garbė...

PAIEŠKAU Joną Kaminską. Paskutiniu
kartu gyveno 1005 Jenne St., Kenosha, Wis.
Jeigu kas žino kur jis yra, kreipkitės su
informacijomis į Izidorius Pilipavičė, 17 Šc.
Leonard St., Waterbury, Conn, Noriu susi-
siekti su Jonu Kaminsku, nes Mrs. I. Pili-
pavičė, po tėvais Monika Šimaitis, pavojin-
gai serga.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ 8 TASIS SEIMAS

įvyksta

SEKM., GRUODŽIO 9 D., 2:00 POPIET.
AUŠROS VARTŲ PARAP. SVETAINĖJ,
2323 W. 23rd Pl., Chicago, Ill.

Platinkite naudingiausią savaitraštį
"Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kra-
sos ženklelį atsakymui.